

498.

Вино піамъ, непара го піамъ,
 Коня яамъ, коня аджаміа
 Моме одить на вода студена;
 Конь помавна со десна-та нога,
 Моме удри по бѣло-то гърло,
 Моме падна две стомни си скършии;
 Моме пойде дома плачеещи,
 Го пречеквитъ него'а-та майка:
 „Камо ми ти, керко, две стомни зодени?“
 „Ясъ си паднафъ, майко, две стомни си скършифъ.“
 „Мами, керко, кого да измамишъ,
 Твоя тайка колай не съ мамить.“

499.

Не люби мене, моме, не губи себе,
 Оти сумъ тугинъ, моме, тугинъ ябанецъ,
 Денесъ сумъ овде, моме, утре ке сй одамъ,
 На чужа земя, моме, на чужъ виляеть.“ —
 „Кжде ке одишъ, лудо, к' идамъ со тебе,
 Сейменъ претъ тебе, лудо, башъ буюлбаша.“ —
 „Не можишъ д' идешъ, моме, и ти со мене;
 Тамо ми иматъ, моме, тесни дервени,
 Тесни дервени, моме, земски сеймени,
 Ке те познаѣтъ, моме, во руса коса.“ —
 „Купи ми, купи, лудо, цървень пешамалъ
 Да си завіамъ, лудо, руса-та коса.“ —
 „Ке те познаѣтъ, моме, во бѣли грѣди.“ —
 „Купи ми, купи, лудо, цървень джамаданъ,
 Да си завіамъ, лудо, бѣли-ве грѣди.“

500.

А море моме, бре моме,
 Та що си било безъ вѣра?
 Кога ти пущиѣ не дойде,
 И що ти пратиѣ не зеде;
 Туку ми дойде на соне
 Во шарена-та одаа,
 На тая мека постеля,

На копринена перница,
 На тая ржка десница.
 Егиди моме, бре моме!
 Кога съ отъ сонъ разбудифъ,
 Самъ себе ке съ загубеѣ,
 Кога те тебе не найдоѣ!
